

Arrest

nr. 73 489 van 18 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 9 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. WYNGAERDEN loco advocaat Y. BI en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde in het bezit te zijn van de Chinese nationaliteit en afkomstig te zijn uit de stad Yun Long in de provincie Fujian. U bewerkte uw eigen landbouwgronden en deed af en toe wat renovatiewerken om aan de kost te komen. In 2008 was u bij een vrouw renovatiewerken aan het uitvoeren toen ze u vertelde dat haar echtgenoot in Nieuw-Zeeland werkte. Ze bracht u in contact met de agent die dat voor hem geregeld had. Omdat u in China weinig verdiende en u uw kinderen naar school wilde kunnen laten gaan, besloot u via deze agent naar het buitenland te gaan om er te werken en zo meer te verdienen. De agent hielp u bij het regelen van de nodige documenten, de reis en een job. Hij vroeg hiervoor 118.000 yuan. U leende het geld tegen een hoge interestvoet bij privé personen. Op 5 juli 2008 reisde u met uw eigen paspoort en een visum voor Polen samen met nog 7 anderen van China naar Polen. Daar werden jullie opgewacht en vervolgens naar een plaats op het platteland gebracht.

Onmiddellijk na jullie aankomst konden jullie beginnen werken in een houtfabriek. In het begin verdiende u ongeveer 3.000 yuan maar later nam dit af tot ongeveer 2.000 yuan. Toen u de agent wilde telefoneren om hiervan beklag te doen, kon u hem slechts één keer bereiken. Daarna waren alle pogingen tevergeefs. Op het moment dat uw visum voor Polen bijna ging vervallen, regelde uw werkgever een Poolse verblijfsvergunning. In februari 2010 moest het bedrijf ten gevolge van financiële problemen sluiten. Eén van de andere mensen met wie u van China naar Polen was gereisd had een kennis in België en besloot hier naartoe te komen. U reisde met hem mee, ondanks dat u in het bezit was van een Poolse verblijfsvergunning die nog meer dan een jaar geldig was. U probeerde in België werk te vinden maar dit lukte niet, op wat kleine nachtelijke klusjes zoals afwassen na. U overleefde op straat en leefde van dag tot dag. Op 12 november 2011 werd u door de politie opgepakt en werd u overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Op 19 november 2011 ondernamen de Belgische autoriteiten een poging om u te repatriëren naar China maar u weigerde. U werd wederom naar het gesloten centrum van Merksplas gebracht en op 29 november 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U vreest bij terugkeer naar China problemen te krijgen met de mensen van wie u het geld leende. U vreest dat ze ermee zullen dreigen u te vermoorden. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Chinees paspoort en een kopie van uw Poolse verblijfsvergunning neer.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter van gemeenschappelijke aard zijn en geen uitstaans hebben met één van de vijf hierboven vermelde criteria.

Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. Immers, omwille van onderstaande redenen zijn er ook twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u reeds in juli 2008 China hebt verlaten. Tot februari 2010 verbleef u op legale wijze in Polen. U werkte er anderhalf jaar en werd er onderbetaald waardoor u uw lening in China niet kon terugbetalen. Hoewel het al vrij snel duidelijk werd dat u hierdoor in de problemen zou komen, maakt u nergens melding van stappen die u zou hebben gezet om iets aan deze problemen te doen. Uit niets blijkt dat u de Poolse autoriteiten om hulp zou hebben gevraagd. U diende er ook geen asielaanvraag in. Ook na uw aankomst in België diende u geen asielaanvraag in. Dat u niet wist wat asiel was (zie gehoorverslag CGVS p. 7) is geen afdoende argument. Van iemand die vreest dat zijn leven in gevaar is mag worden verwacht dat hij actief op zoek gaat naar bescherming. De vaststelling dat u dit gedurende meer dan drie jaar, zowel in Polen als in België, naliet te doen ondergraaft uiteraard de geloofwaardigheid van uw vernoemde vrees. Hoewel u op 12 november 2011 reeds werd opgesloten in het gesloten centrum van Merksplas, diende u ook toen geen asielaanvraag in. Nochtans kon u zich daar zeker informeren over mogelijkheden om het verkrijgen van bescherming, in geval ze u daar nog niet van op de hoogte zouden hebben gebracht. Het was pas tien dagen nadat de Belgische autoriteiten u geprobeerd hebben naar China te repatriëren dat u asiel aanvraagde. Dergelijke laattijdige asielaanvraag ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft de door u vernoemde vrees dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde ter staving. De bewijslast berust nochtans, ook met name in het geval van subsidiaire bescherming, in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. U vreest dat u in geval van terugkeer naar China veel problemen zal hebben met de mensen van wie u 118.000 yuan leende en waarvan u vooralsnog niets hebt terugbetaald. U vreest dat ze ermee zullen dreigen u te vermoorden. Dit zijn echter blote beweringen van uwentwege die u nergens op stoelt. U verklaarde dat uw echtgenote al vaak is lastiggevalen door deze mensen en volgens u zouden ze ermee gedreigd hebben uw kinderen te slaan wanneer ze hen zouden tegenkomen op weg van of naar school. Hoewel u de lening reeds drie jaar en half geleden hebt afgesloten en u nog altijd niets hebt terugbetaald, werden uw vrouw of kinderen tot op heden echter nog geen enkele lastig gevallen (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Bijgevolg is er geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst zou worden vermoord.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u in geval van problemen er geen enkele reden is waarom u geen beroep zou kunnen doen op de Chinese autoriteiten. Nergens maakte u melding

van problemen met uw autoriteiten in het verleden. De vaststelling dat u met uw eigen paspoort China kon verlaten toont eens te meer aan dat u, indien nodig, beroep zou kunnen doen op de Chinese autoriteiten.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw Chinees paspoort bewijst uw identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De kopie van uw Poolse verblijfsvergunning toont aan dat u een tijd legaal in Polen hebt verbleven. Geen van beide documenten volstaan echter om de door u vernoemde vrees te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat zijn problemen pas ontstaan zijn op het moment dat hij op het punt stond om gedwongen gerepatriëerd te worden naar China. Immers, zolang hij hier was, was er geen reden om zijn geldschieters te vrezen. Verzoeker meent dat het logisch is dat hij bij een effectieve dreiging hulp heeft gezocht. In het verleden bestond de noodzaak niet omdat hij in Polen een verblijfstitel had en in België kon hij overleven en leidde hij een menswaardig bestaan zonder dat er enige actuele bedreiging bestond. Er werd onvolledig of gebrekkig onderzoek gedaan van de gegevens van het dossier.

2.2.1. Uit verzoekers relaas blijkt dat hij vreest voor de personen die hem het geld voorschoten dat hij nodig had om zijn reis naar Europa te financieren.

Verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaart inzake zijn vrees bij terugkeer dat hij heel wat schulden heeft en dat de schuldeisers dit geld willen terugvragen.

Verzoeker vreest aldus zijn schuldeisers omwille van een niet-terugbetaalde schuld. Deze vrees kan niet aanzien worden als een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aangezien het een pecuniair probleem tussen privépersonen betreft.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert de ernst van de door hem geschetste problemen. Het is immers slechts na zijn aanhouding dat verzoeker asiel aanvraagde en dit om een repatriëring te vermijden. Verzoeker liet na om zowel in Polen, het land waar hij gedurende anderhalf jaar legaal verbleef, als in België om zijn vrees kenbaar te maken bij de daartoe bevoegde instanties. Verzoekers argumentatie dat het niet meer dan normaal is dat hij pas bij een effectieve dreiging internationale hulp heeft gezocht, kan dan ook allerm minst overtuigen.

Verzoeker toont evenmin aan waarom hij, die geen problemen heeft gekend met de autoriteiten, geen beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten in geval van bedreiging door de schuldeisers.

Gelet op voormelde vaststellingen inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS